

ἀκριβεστέρως τὸν δέκατον, καὶ τελευταῖον πόλεμον, διότι εἴμεθα ὡς προεῖρηται ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν Πάργαν, καὶ Κέρκυραν, ὅπου ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς Ἱστοριογραφίας εἶχεν ὄλα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ μέσα τῶν γνώσεων πολεμικῶν τε, καὶ πολιτικῶν διατρεχόντων· πρὶν ὁμῶς ἔμβωμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ προτάξωμεν ἐν συνόψει συμβάντα τινὰ, τὰ ὁποῖα συνέτεινον πολὺ εἰς τοὺς Τυραννικοὺς σκοποὺς τοῦ Πασᾶ, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον, καὶ κυριώτερον ὑπῆρξεν ἡ τῆς Πρεβύζης ἄλωσις, ἐν ἣ συνηγωνίσθη, καὶ διὰ πολλοῦ κινδύνου διεβιδάσθη εἰς Λευκάδα καὶ ὁ συγγραφεὺς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀλώσεως τῆς Πρεβύζης.

Κυριεύσαντες οἱ Γάλλοι τὴν Βενετιάν εἰσῆλθον καὶ εἰς τὴν Ἐπτάνησον κατὰ τὸ 1797 ἔτος· ἡ περίστασις τοὺς ᾤδηγει τότε νὰ πολιτεύωνται καὶ τὸν Α. Πασᾶ μὲ τὴν συνῆθη γλυκεῖαν πολιτικὴν των, ἀναγκαῖαν οὔσαν μάλιστα διὰ τὴν χρεῖαν τῶν τροφίμων, καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος πρὸς τὰ ἀντικρυνὰ μέρη τῆς Ἡπείρου· καὶ ὁ Πασᾶς ἀφ' ἐτέρου καὶ διὰ τὸν φόβον, καὶ διὰ τὰ ἰδιαίτερά του συμφέροντα τοὺς ἐκολάκευεν ἀμοιβαίως πειθόμενος εἰς τὰ νεύματά των, ἐκτελῶν προθύμως τὰς αἰτήσεις των· ἀπεφάσισε ἐν τοσούτῳ καὶ αὐτὸς νὰ τοὺς δοκιμάσῃ ζητήσας τὴν ἄδειαν, τῆς ὁποίας παρὰ τῶν Ἐνετῶν ποτε δὲν ἤξιώθη, νὰ μεταβιδάσῃ δηλαδὴ στρατεύματα διὰ θαλάσσης πλησίον τοῦ Βουθρωτοῦ σκοπεύων νὰ ὑποτάξῃ δύο ἀνεξαρτήτους κωμοπόλεις, Νίβιτζαν, καὶ ἅγιον Βασίλειον, κειμένας